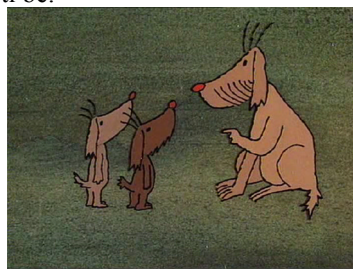
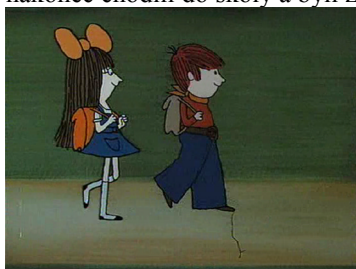

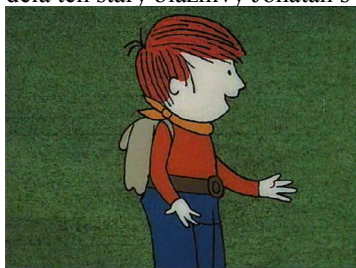
JAK MACH A ŠEBESTOVÁ VYROSTLI

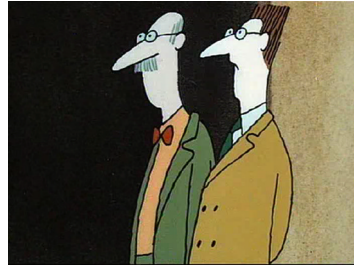
Mach a Šebestová byli sice žáky třetí bé, to je pravda. Ale nemohli být žáky třetí bé do nekonečna. Rostli a rostli, chodili do čtvrté bé, potom do páté bé a tak dále až byli úplně dospělí, a protože se měli rádi a chtěli být pořád spolu, tak se vzali. Nejdříve měli svatbu, potom děti, a ty děti rostli a rostli, až nakonec chodili do školy a byli zase žáky třetí bé.

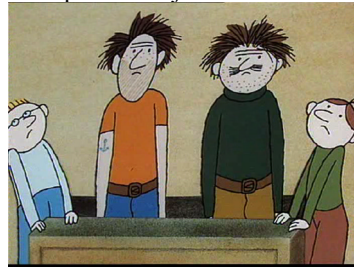
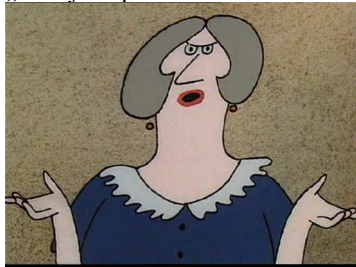
A jakpak jednou do té školy jdou, povídá ta malá Machová malému Machovi: „Hele, brácho, řekni, jestli ty dospělí nejsou fakt praštění. Koukni, co dělá ten starý bláznivý Jonatán s těma maličkýma, to by jeden umřel.“

A malý Mach povídá tý malý Machový: „No a co má bejt? To je přece normální. Až budeš veliká, budeš zrovna taková, chceš se vsadit? Kdyby dospěli v jednom kuse každýho nevychovávali, dopadlo by to s náma se všema jako tamhle s Horáčkem a Pažoutem.“

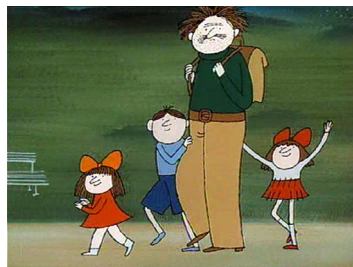
A to by bylo hrozné. Horáček s Pažoutem byli totiž staří repetenti, kteří seděli ve třetí bé už dvacátou pátou sezónu. Vypadalo to příšerně. Kdyby se aspoň oholili, ale i na to byli líní. Takže když do třídy přišel pan ředitel s novým panem inspektorem, tak se ten nový pan inspektor úplně lekl a ptal se: „Kdo jsou prosím vás tito dva staří lidé? A co zde pohledávají?“

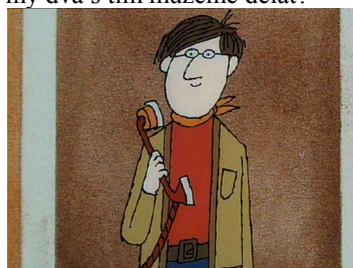
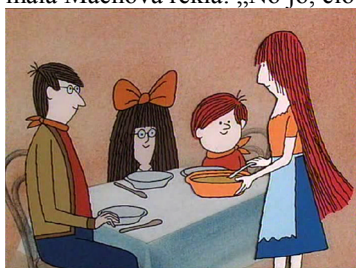
A soudružka učitelka řekla: „Vstaňte, vy dva, když se o vás mluví! Říkám vám to už pětadvacet let.“ A Horáček s Pažoutem teda vstali, chvílku jim to trvalo, to víte, vážili oba přes osmdesát kilo. A když už bylo všechno v pořádku, řekla soudružka učitelka: „Tak a teď ukážeme panu inspektorovi, proč jste už tolik let žáky třetí bé! A dala Horáčkovi otázku: „Co jsou to sudokopytníci.“

To víte, Horáček dělal jako obyčejně děsně chytrýho: „Sudokopytníci, to je přece jasný. Sudokopytníci jsou docela normální sudy, jenže mají kopyta, že ano, proto se jim říká sudokopytníci.“ A soudružka učitelka řekla: „No tak si sedni. Pokusí se nám to povědět pan Pažout.“ Pažout byl o něco mazanější než Horáček, tak si řekl: „Počkej ty jedna soudružko učitelko, já tě převezu. Vono to bude určitě naopak.“ A tak povídá: „Prosím, sudokopytníci jsou takový zvláštní zvířata, který mají místo kopyt čtyry sudy, takže vlastně ani nechoděj, ale spíš se tak nějak jako válej.“

A to už pana inspektora vynášeli na čerstvý vzduch. A cestou domů říká malej Mach malý Machový: „Člověče, ségro, s tím Horáčkem a Pažoutem by se mělo něco podniknout. Tak je to není možný, vždyť jsou to otcové rodin. Jak k tomu přijdou ti chudáci děti, aby měli místo tatíneků takový telata.“ A malá Machová řekla: „No jo, člověče, ale co my dva s tím můžeme dělat?“

A potom se obědvalo, všechno bylo v pohodě. Chyběl akorát třešňový kompot, na který maminka zapomněla, ale tatínek Mach řekl: „To je toho! To se dá přece lehce napravit.“ A šel do sklepa, přinesl sluchátko a řekl: „Čtyřikrát třešně prosím.“ A bylo to.

A malá Machová řekla malému Machovi: „Člověče, bráchu, tak mě napadá, že by se s tím sluchátkem dalo bezvadně pomoci Horáčkovi a Pažoutovi, co říkáš?“

A malý Mach byl samozřejmě pro a řekl nahlas: „Hele, tatí, nemoh bys nám to sluchátko na chvilku půjčit?“

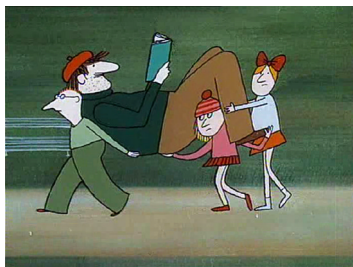
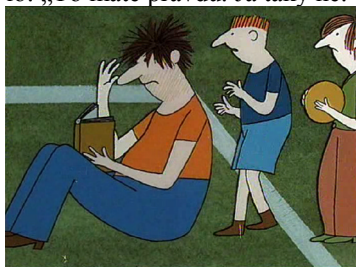
A velký Mach řekl: „Tos teda uhád, chlapečku. My s maminkou náhodou moc dobře víme, jaký se s tím dají dělat lumpárny.“

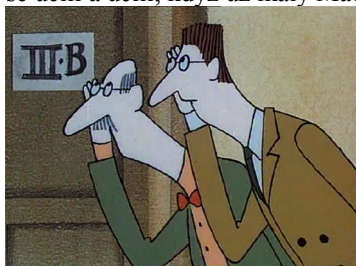
A šel do sklepa a to sluchátko tam zas pěkně zamknul. Jenže malý Mach byl chytrý po tatínkovi, a malá Machová po mamince. Oba sedli dohromady s malým Jonatánem, který byl chytrý po starém Jonatánovi, takže než bys řekl švec, bylo sluchátko jejich.

A teď hurá za repetenty. Horáček s Pažoutem se místo učení samo sebou bavili, což se dalo očekávat. A Mach řekl: „Prosím vás, my bysme tady se segrou strašně moc chtěli, aby se ti starý dva repetenti místo kopaný učili, protože se na tu ostudu už vážně nemůžeme koukat.“ A ze sluchátka se ozvalo: „To máte pravdu. Já taky ne.“

No a potom se stalo něco úplně neuvěřitelného, na co všichni koukali jako spadlí z višně. Horáček s Pažoutem se začali učit a učili se a učili se dokonce v trestném území, což je velmi nebezpečné. Takže se nemůžeme divit, že byli pro jistotu svými nejbližšími chráněni pro další život ve svých rodinách, kde se učili a učili, když už malý Mach s malou Machovou dávno a dávno spali.

A druhý den, když pan ředitel s panem inspektorem šli po chodbě, slyšeli jakési volání: „Hurá! Bravo!“ a „Výborně!“ A když vešli, uviděli velikou slávu, jaká se hned tak nevidí. Horáček s Pažoutem dostali poprvé v životě jedničku. Blahopřála jim sama soudružka učitelka a řekla: „Když to takhle půjde dál, mám velkou naději, že vás už tady příští rok neuvídím.“ A v duchu jí napadlo: „To snad vůbec nepřežiju.“

A doma u oběda se ptal velký Mach malého Macha a malé Machové, proč se tak šťastně usmívají, jestli proto, že dostali jedničky s hvězdičkou. Ale malý Mach řekl že ne, že oba dostali bohužel pětky jako Brno, protože se včera odpoledne vůbec neučili. A velcí Machové řekli: „To je hrůza! To je hrůza!“

Ale malí Machové se usmívali čím dál víc a říkali si: „Jakápak hrůza! To se přece dožene. Důležitější je, že ty naše pětky jsou vlastně dvě veliké jedničky, což tihle dospělí nikdy nepochopí.“

14.2. Ответьте на вопросы:

1. Mohli Mach a Šebestová být žáky třetí bé do nekonečna? 2. Co se s nimi dělo, když rostli a rostli? 3. Co měli nejdřív, co potom? 4. Co dělaly ty jejich děti? 5. Co jednou povídá ta malá Machová malému Machovi o dospělých a o tom starém Jonatánovi? 6. Co namítl malý Mach? 7. Co by se stalo, kdyby dospěli v jednom kuse každého nevychovali? 8. Kdo byli totiž Horáček s Pažoutem? 9. Jak to vypadalo? 10. Byli líní i na holení? 11. Co se

stalo novému panu inspektorovi, když jednou přišel do třídy? 12. Co řekla soudružka učitelka Horáčkovi s Pažoutem? 13. Proč jim to chvílku trvalo, než vstali? 14. Chtěla soudružka učitelka ukázat panu inspektorovi, proč jsou Horáček s Pažoutem už tolik let žáky třetí bé? 15. Jakou otázku dala soudružka učitelka Horáčkovi? 16. Dělal Horáček jako obvykle děsně chytrého? 17. Co na to řekla soudružka učitelka? 18. Byl Pažout o něco mazanější než Horáček? 18. Co si řekl? 19. Co povídal o sudokopytnících? 20. Co se mezi tím stalo panu inspektorovi? 21. Co říkal malý Mach malé Machové cestou domů? 22. Objedvalo se potom a bylo všechno v pořádku? 23. Jak to tatínek Mach napravil? 24. Co řekla malá Machová malému Machovi? 25. Na co se ptal malý Mach tatínka? 26. Co mu velký Mach odpověděl a co pak udělal? 27. Byl malý Mach chytrý po tatínkovi a malá Machová po mamince? 28. Co udělali? 29. Co dělali Horáček s Pažoutem místo učení? 30. Co řekl malý Mach do sluchátka? 31. Co se ze sluchátka ozvalo? 32. Proč všichni koukali jako spadlí z višně? 33. Co slyšel pan ředitel s panem inspektorem druhý den, když šli po chodbě? 34. Uviděli velikou slávu, jaká se hned tak nevidí? 35. Co dostali Horáček s Pažoutem poprvé v životě? 36. Kdo jim blahopřál? 37. Co ji v duchu napadlo? 38. Na co se ptal velký Mach malého Macha a malé Machové? 39. Dostali malý Mach a malá Machová jedničky s hvězdičkou? 40. Co řekli velcí Machové a co si mysleli ti malí Machové?

14.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. A jakpak jednou do té školy jdou, povídá ta malá Machová malému Machovi: „Hele, brácho, řekni, jestli ty dospělí nejsou fakt praštění. Koukni, co dělá ten starý bláznivý Jonatán s těma maličkýma, to by jeden umřel.“ 2. A malý Mach povídá tý malý Machový: „No, a co má bejt? To je přece normální. Až budeš veliká, budeš zrovna taková, chceš se vsadit? Kdyby dospělí v jednom kuse každého nevychovali, dopadlo by to s náma se všema jako tamhle s Horáčkem a Pažoutem.“ 3. To víte, Horáček dělal jako obvykle děsně chytrého: „Sudokopytníci, to je přece jasné. Sudokopytníci jsou docela normální sudy, jenže mají kopyta, že ano, proto se jim říká sudokopytníci.“ 4. Pažout byl o něco mazanější než Horáček, tak si řekl: „Počkej, ty jedna soudružko učitelko, já tě převezu. Vono to bude určitě naopak.“ 5. A tak povídá: „Prosím, sudokopytníci jsou takový zvláštní zvířata, který mají místo kopyt čtyry sudy, takže vlastně ani nechoděj, ale spíš se tak nějak jako válej.“ 6. A cestou domů říká malej Mach malý Machový: „Člověče, ségro, s tím Horáčkem a Pažoutem by se mělo něco podniknout. Tak to není možné, vždyť jsou to otcové rodin. Jak k tomu přijdou ti chudáci děti, aby měli místo tatínků takový telata.“ 7. A malá Machová řekla: „No jo, člověče, ale co my dva s tím můžeme dělat?“ 8. A malá Machová řekla malému Machovi: „Člověče, brácho, tak mě napadá, že by se s tím sluchátkem dalo bezvadně pomoci Horáčkovi a Pažoutovi, co říkáš?“ 9. A malý Mach byl samozřejmě pro a řekl nahlas: „Hele, tatí, nemoh bys nám to sluchátko na chvílku půjčit?“ 10. A velký Mach řekl: „Tos teda uhád, chlapečku. My s maminkou náhodou moc dobře víme, jaký se s tím dají dělat lumpárny.“ 11. Jenže malý Mach byl

chytrý po tatínkovi, a malá Machová po mamince. Oba sedli dohromady s malým Jonatánem, který byl chytřej po starým Jonatánovi, takže než bys řekl švec, bylo sluchátko jejich. 12. Prosím vás, my bysme tady se ségrou strašně moc chtěli, aby se ti starý dva repetenti místo kopaný učili, protože se na tu ostudu už vážně nemůžeme koukat. 13. No a potom se stalo něco úplně neuvěřitelného, na co všichni koukali jako spadlí z višně. 14. Ale malej Mach řekl že ne, že oba dostali bohužel pětky jako Brno, protože se včera odpoledne vůbec neučili.

14.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

být na něci líný; dělat ze sebe někoho; koukat jako spadlý z višně; dostat pětku jako Brno

to by jeden umřel; v jednom kuse; já tě převezul; jak k tomu přijdou.

14.5. Переведите на чешский язык:

1. Мах и Шебестова действительно были учениками третьего «б», это правда. 2. Однако они не могли быть учениками третьего «б» бесконечно. 3. Они росли и росли, ходили сначала в четвертый «б», потом в пятый «б» и так далее, пока не были совершенно взрослыми. 4. А поскольку они любили друг друга и хотели быть все время вместе, они поженились. 5. Сначала у них была свадьба, потом дети, и эти дети росли и росли, пока не пошли в школу и не ходили в тот же третий «б». 6. И вот однажды идут они в эту школу, и маленькая Махова говорит маленькому Маху: «Слушай, братец, правда, эти взрослые все ненормальные? Смотри, что делает этот старый сумасшедший Йонатан с малышами, умереть просто!» 7. А маленький Мах говорит маленькой Маховой: «А что такое? Это же нормально. Когда вырастешь, будешь такая же, спорим?» 8. Если бы взрослые всё время каждого не воспитывали, с нами со всеми было бы, как с Горачеком и Пажоутом. 9. А это было ужасно. 10. Горачек с Пажоутом были старые второгодники, которые проводили в третьем «б» уже двадцать пятый сезон. 11. Выглядело это кошмарно. 12. Если бы они хоть брились, но им и это было лень. 13. Так что когда в класс вошел директор с новым инспектором, инспектор испугался и сказал: «Кто эти два старых человека, и что они тут делают?» 14. А учительница сказала: «Встаньте, вы двое, когда о вас говорят! Я повторяю это вам уже двадцать пять лет!» 15. А Горачек с Пажоутом встали, это у них заняло какое-то время, знаете ли, оба весили больше восьмидесяти килограммов. 16. А когда все было в порядке, учительница сказала: «А теперь давайте покажем господину инспектору, почему вы столько лет ученики третьего класса!» 17. И она задала Горачеку вопрос: «Что такое парнокопытные?» 18. Горачек, как обычно, изображал из себя страшно умного. 19. Парнокопытные – это обыкновенные бочки, у которых есть копыта. 20. И учительница сказала: «Садись, нам попробует ответить господин Пажоут». 21. Пажоут был хитрее Горачека и подумал: «Погоди у меня, учительница, я тебя перехит-

рю. Всё будет, наверное, наоборот». 22. Парнокопытные – это такие особенные животные, у которых вместо ног четыре бочки, так что они, собственно говоря, не ходят, а как бы перекатываются. 23. А господина инспектора уже выносили на свежий воздух. 24. По дороге домой маленький Мах говорит маленькой Маховой: «Слушай, сестренка, с этими Горачеком и Пажоутом надо что-то делать». 25. Это же главы семейств, что будет с их бедными детьми, у которых вместо папочек такие бараны?» 26. А маленькая Махова говорит: «Да, но что можем сделать мы два?» 27. А потом был обед, и всё было в порядке. 28. Вот только не было компота из черешни, про который мама забыла, но папа Мах сказал: «Это же можно легко исправить!» 29. Он сходил в подвал, принес трубку и сказал: «Четырежды черешневый, пожалуйста!» 30. Маленькая Махова сказала маленькому Маху: «Слушай, братец, мне кажется, что с этой трубкой можно было бы помочь Горачеку и Пажоуту». 31. А маленький Мах громко сказал: «Эй, папа, ты не дашь нам на пару минут эту трубку?» 32. А большой Мах сказал: «Ты угадал, не дам. Мы с мамой знаем, какие безобразия с этой трубкой можно натворить». 33. И он пошел в подвал и трубку хорошенько запер. 34. Однако маленький Мах был умный в папу, а маленькая Махова в маму. 35. Оба встретились с маленьким Йонатаном, который был умный в старого Йонатана, так что не успел никто и глазом моргнуть, как трубка была у них. 36. А теперь айда за второгодниками! 37. Горачек с Пажоутом, разумеется, вместо занятий развлекались, чего можно было ожидать. 38. Мы здесь с сестренкой очень хотим, чтобы эти двое старых второгодников вместо футбола занялись учёбой, потому что на этот позор мы уже не можем смотреть. 39. А из трубки раздалось: «Вы правы. Я тоже не могу». 40. Ну а потом произошло что-то совершенно невероятное, так что все смотрели, как обалдевшие. 41. Горачек с Пажоутом начали учиться, они учились и учились, причем в штрафной зоне, что очень опасно. 42. А на следующий день, когда господин директор с господином инспектором шли по коридору, они услышали крики: «Ура! Bravo! Отлично!» 43. Горачек с Пажоутом впервые в жизни получили «отлично». 44. Поздравляла их сама учительница, которая сказала: «Если так пойдет и дальше, я очень надеюсь, что в следующем году вас здесь уже не увижу!» 45. А в голову ей пришло: «Наверное, я этого не переживу». 46. А дома за обедом большой Мах спросил маленького Маха и маленькую Махову, почему они так счастливо улыбаются. 47. Не потому ли, что получили «отлично» с плюсом? 48. Но маленький Мах сказал, что нет, что они получили большущие двойки, потому что вчера совершенно не учились. 49. Родители закричали: «Какой ужас!» 50. Но дети улыбались чем дальше, тем больше и думали: «Какой еще ужас! Мы же всё нагоним. Важно то, что эти наши двойки на самом деле две большие пятерки, что эти взрослые не поймут никогда!»